

Stemmer ikke.

Chr. Jensen, Rør, Rosen, Schelde, Schjøth, Thomsen, Wagner, Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds), Brockenhuus-Schaet og Clausager.

Fraværende med Orlov.

Hummeluhr, Johannsen, M. Pedersen, P. Pedersen, og Christofferen.

Fraværende.

Fogtmann, Hage (byg), Halkier, Hedemann, P. Holm, Holstein-Vedreborg, Hørup, Klein, C. F. Larsen, Reergaard, Rasmussen (byg), N. Ravn, Scavenius, Scharling, Scheel, A. Sørensen, Tauber, Tutein, Vermees, Alberti (byg), Andersen Thisted Amts 3die Valgkreds), Bach, Bahnsen, Berntsen, Blem, Bojsen (byg), S. P. Christensen og Dønnergaard.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) forelægger Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

Forslagsstilleren (Thorup): Det Forslag, jeg her tillader mig at indbringe i dette Thing, omfatter et Emne, som ofte har været til Dmtale og Drøftelse baade i Thingene, navnlig i Landstinget, og udenfor Thingene. Allerede kort efter, at vi havde gennemført Kommunalloven 1867, stillede 4 Medlemmer af dette Thing Forespørgsel til den daværende Indenrigsminister om, hvorvidt han agtede i en nær Fremtid at forelægge Forslag til en Omordning af vor Fattiglougivning og navnlig til en Samlen af vore Fattigløve. Da Ministeren ikke efterkom dette inden næste Rigsdagssamling, stillede de samme Medlemmer en Beslutning til Vedtagelse i dette Thing, der gik ud paa at opfordre den daværende Indenrigsminister til at fremkomme med Forslag og navnlig, som jeg før udtalte, til at samle de mange spredte Bestemmelser til et samlet Hele. Ordføreren for Forslagsstillerne gjorde den Gang gjældende, at de gjældende Bestemmelser, Fattigvæsenet vedrørende, indbefattedes i ikke mindre end

39 Love, 24 Blakater og 640 Rancelli- og Ministeriekriveller. Jeg er ikke saa kyndig som det ærede Medlem; jeg tør ikke indlade mig paa, hvor mange spredte Bestemmelser vi have angaaende Fattigvæsenet. Men Enhver vil faae en Fornemmelse af, at der er mange, thi hvis de tage Birgensens Lexikon, saa findes der ikke mindre end 87 Sider, der mere eller mindre vedrøre Fattige og Fattigvæsenet i Danmark. Der kunde altsaa være nogen Grund for de Herrer til at fordre, at vi fik en Kodifikation af disse Love. Regjeringen erkjendte sandsynligvis, saa vidt man kan skjønne, at det ikke var nok, at man samlede Lovene; men at der muligvis ogsaa maatte foretages Forandringer i de bestaaende Love, idet den nedsatte en Kommission den 28de Mai 1869 og udnævnte Medlemmer til denne Kommission den 11te Juni samme Aar. Kommissionen fuldendte sit Arbejde et Aars Tid derefter, saavidt jeg erindrer. Det viste sig, at denne Kommission havde den Opfattelse, at vor Fattiglougivning trænger til en gennemgribende Reform. Der var en noget forskjellig Opfattelse af, paa hvilken Maade det skulde ske; der var Medlemmer, der lagde mest Vægt paa det frivillige Fattigvæsen, som de mente Tid efter anden for det Væsentlige vilde afløse den tvungne offentlige Fattigforsørgelse; medens Andre derimod mente, at den offentlige Fattigforsørgelse dog for en lang Tid absolut maatte bestaa, og at det frivillige Fattigvæsen ikke saaledes kunde afløse det tvungne offentlige. De indstillede til Regjeringen Forslag, saavel til en fri Fattigforsørgelse, som det kaldtes, som til en offentlig Fattigforsørgelse. Regjeringen ansaa det imidlertid for heldigt kun at optage det ene af disse Forslag til Forhandling i det andet Thing. Den indbragte saaledes et Forslag til en Omordning af det offentlige Fattigvæsen i Danmark i Landstinget i Samlingen 1872—73. Landstinget behandlede Sagen, og den bragtes ogsaa til Ende der. Det var imidlertid henimod Samlingens Slutning, saa der blev ikke Tid til at drøfte Sagen her i dette Thing; men Aaret efter, nemlig i Samlingen 1873—74, indbragtes her i Thinget et Lovforslag omtrent af samme Indhold som det, der var forelagt Landstinget, kun med enkelte Forandringer, der vare foretagne der. Folkethinget behandlede Sagen og nedatte et Udvalg, og det lod næsten til, at de fleste Medlemmer af Udvalget kunde opnaa en Overenskomst, men det lykkedes ikke at naae saa vidt, at man kunde afgive en Betænkning. Forslaget blev atter forelagt fra Regjeringens Side her i Thinget i Samlingen 1874—75; og den Gang naaede Folkethinget saa vidt at det afgav en Betænkning.